

ה"ט 20896/04/22 - יפית אלקובי נגד שמואל אוטמזגין

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 20896-04-22 אוטמזגין נ' אלקובי
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט בן ציון ברגר
מבקשים	יפית אלקובי
נגד	
משיבים	שמואל אוטמזגין

החלטה

לפני בקשה לפי פקודת ביזיון ביהמ"ש.

1. ביום 11.4.2022 הגיש המשיב בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד.
2. לאחר שעיינתי בבקשה, נתתי ביום 11.4.2022 צו מניעת הטרדה מאיימת כנגד המבקשת. (להלן: "הצו")
3. ביום 13.4.2022, התקיים דיון במעמד הצדדים, אליו לא הופיעה המבקשת. לפיכך הוארך הצו עד ליום 10.10.2022.
4. ביום 17.5.2022, הגישה המבקשת בקשה לביטול החלטה - מתן הצו. המבקשת טענה שלא ידעה על קיום הדיון, מאחר שלא זומנה אליו כדין.
5. להשלמת התמונה אציין כי ביום 18.5.22 התקיים דיון במעמד שני הצדדים בפני כב' השופט צביקה כוחן בתיק מספר 25000-05-22 ותיק מספר 25001-05-22. במסגרת תיקים אלו שנפתחו על ידי כל אחד מהצדדים, נידונה בקשת המשיב למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה נמחקה בהסכמת המשיב. במקביל נידונה בקשת המבקשת למתן צו מניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב. הבקשה התקבלה והצו שניתן ביום 12.5.22 הוארך בהסכמה למשך 6 חודשים על כל תנאיו.
6. ביום 14.6.2022 התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים בבקשה הנוכחית. במועד הדיון שמעתי את הצדדים ונראה שהם חזרו על טענותיהם כפי שנטענו אף בפני כב' השופט צביקה כוחן ולכן, לאחר שהגעתי למסקנה כי הצדדים

נפרדו זה מזו וכי קיימת ביניהם הסכמה מעצם הדיון שהתקיים בפני כב' השופט צביקה כוחן על הפרדה ביניהם, קבעתי כי יש להותיר את ההסכמה שניתנה בדיון מיום 18.5.22 על כנה.

לפיכך, הורתי על ביטול הצו שניתן במעמד צד אחד ביום 11.4.22 והוארך ביום 13.4.22. כן ציינתי, כי למען הסר ספק - ההחלטות שניתנו על ידי כב' השופט צביקה כוחן בתיק מספר 25000-05-22 ותיק 25001-05-22 נותרות בעינן.

7. עוד אזכיר, כי הבהרתי באותו דיון בפני המבקשת, כי למרות שלא ניתן כלפיה צו למניעת הטרדה מאיימת, עצם הגשת הבקשה על ידה למתן צו הטרדה מאיימת, מחייבת שאף היא לא תהיה בקשר עם המשיב, שכן אז לא יהיה ערך לצו שניתן לטובתה.

8. ביום 25.7.2022, הגישה המבקשת בקשה לפי פקודת ביזיון ביהמ"ש. לדברי המבקשת, ביום 17.7.2022, ביצע המשיב מעשה הטרדה מאיימת חמור כשעצר חבר של נהג שעובד בחברה בה מועסקת המבקשת והתבטא נגדה במילים חריפות ומשפילות.

9. סעיף 6(1) לפקודת ביזיון ביהמ"ש קובע:

"בית המשפט העליון, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922, בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה."

10. יחד עם זאת הפסיקה ראתה בשימוש בפקודה בשל עוצמתו, הליך שיש בו לעשות שימוש במשורה ובמקרים חריגים:

"הליך בזיון בית משפט הוא הליך אכיפה קיצוני שהשלכותיו בדרך של הטלת קנס מתמשך או מאסר עלולות להיות פוגעניות עד מאד. הקנס המתמשך עלול לפגוע באופן קשה בכיסו של אדם, והמאסר פוגע קשות בחירותו האישית, שהיא זכות יסוד של האדם, המוכרת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. על רקע זה, השימוש באמצעי אכיפה על-פי הפקודה, צריך להיעשות במשורה, כעניין חריג המוגבל למצבים בהם כל יתר האמצעים כבר מוצו ולא הועילו, ולא נותרה אלא דרך הליך בזיון בית משפט כדי להבטיח את אכיפתה של ההוראה השיפוטית." (ראו: ע"פ 517/06 מנור נ' (KPMG Inc) (24.7.2007))

11. במקרה דנן, המבקשת אישרה שהוגשה תלונה כנגד המשיב והרי המשטרה היא הגורם האמון על האכיפה במחוזותינו. המבקשת לא טענה שטיפולה של המשטרה מוצה ולא הועיל ומכאן שאין זה השלב המתאים להגשת בקשה מסוג זה.

12. יתר על כן, יש לזכור שטענתה של המבקשת לאכיפה לא נעשתה ישירות בפניה אלא בפני צד ג' כלומר יש צורך בבירור עובדתי/חקירתי שאינו מתאים לדרך הדיון על פי פקודת בזיון בית המשפט כאשר למשטרה הסמכות והיכולת לחקור ולברר לאשורן את העובדות.

13. בנוסף, יש לזכור שהפרה של החלטה שיפוטית ככול שנעשתה מהווה עבירה בגינה ניתן לכופף על הצד שהפר את ההחלטה סנקציה עונשית. גם מטעם זה יש לאפשר למשטרה למצות חקירתה.

14. לאור כל האמור, הרי שהבקשה נדחית.

15. המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ב, 26 יולי 2022, בהעדר הצדדים.